

Curs d'infanteria bàsic

Curs per adquirir els coneixements bàsics per poder participar a les missions del 1RA.

- [1. Reconeixement](#)
 - [1.1 Unitats de reconeixement](#)
 - [1.2 Formacions](#)
 - [1.3 Foc i Maniobra](#)
 - [1.4 Navegació terrestre](#)
- [2. Armament](#)
 - [2.1 Principis d'armament](#)
 - [2.2 Granades](#)
 - [2.3 Llançadores i explosius](#)
- [3. Altres nocions bàsiques](#)
 - [3.1 Comunicació per ràdio](#)
 - [3.2 Primers Auxilis](#)

1. Reconeixement

1. Reconeixement

1.1 Unitats de reconeixement

El grup 1RA s'especialitza en simular unitats militars de reconeixement (recon). Solen ser formades per grups petits de 4-6 persones.

Missió

La missió principal dels equips de reconeixement de llarga distància és ser els **ull i orelles** del comandant d'una gran força militar. Per fer-ho s'infilren dins de les línies enemigues per recollir informació, sovint sense suports ni ajuda d'altri. S'ocupen també de fer **missions de sabotatge, captura de persones i raids a petita escala**.

Organització

La formació bàsica d'un equip de recon és:

1. **Home punta.** És el primer en la formació, serveix de guia per la formació. Detecta possibles emboscades i obstacles.
2. **Líder.** Dirigeix l'equip, dona instruccions i assigna sectors de foc als membres.
3. **Ràdio-operador / JTAC.** S'ocupa de controlar els suports aeris i l'artilleria assignada a l'equip.
4. **Ràdio-operador assistent.** S'ocupa de les comunicacions amb altres unitats i dona assistència al JTAC.
5. **Sanitari.** S'ocupa de curar als ferits.
6. **Mula.** S'ocupa de l'armament especial, explosius i munició extra pels company.

Tots els membres de l'equip tenen entrenament en patrulles d'infiltració a peu, demolicions, comunicacions i petició de suports per ràdio, salt paracaigudista, ús de petites embarcacions, supervivència, assalt aeri amb helicòpter i combat C.Q.B.

L'equip actua com un ens cohesionat. Amb els seus membres assistint-se mútuament.

Si cau el líder, la cadena de comandament segueix amb el metge, l'home punta, el JTAC, el ràdio-operador i finalment el mula que sol ser el més novell / inexpert.

Binomis i trinomis

Els equips de reconeixement es solen dividir en sub-grups de dos homes (binomi) o tres homes (trinomi). L'objectiu és que cada individu tingui sempre un company per cobrir-lo quan es mou i donar-li suport en tot moment.

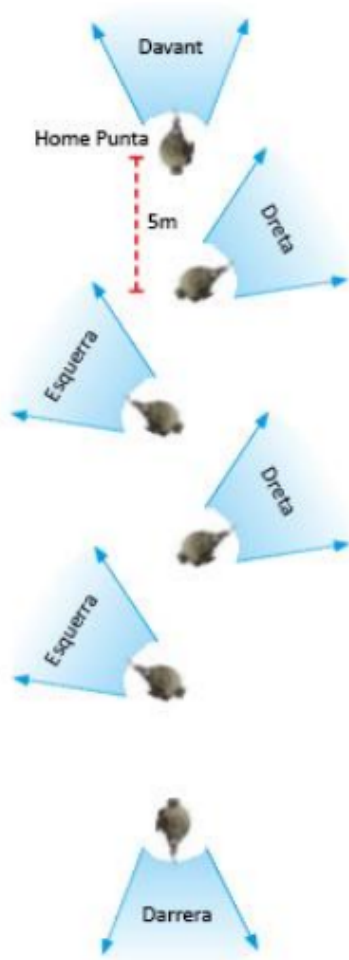
Cada individu ha de saber sempre la localització dels seu binomi/trinomis ja que sempre lluiten

junts.

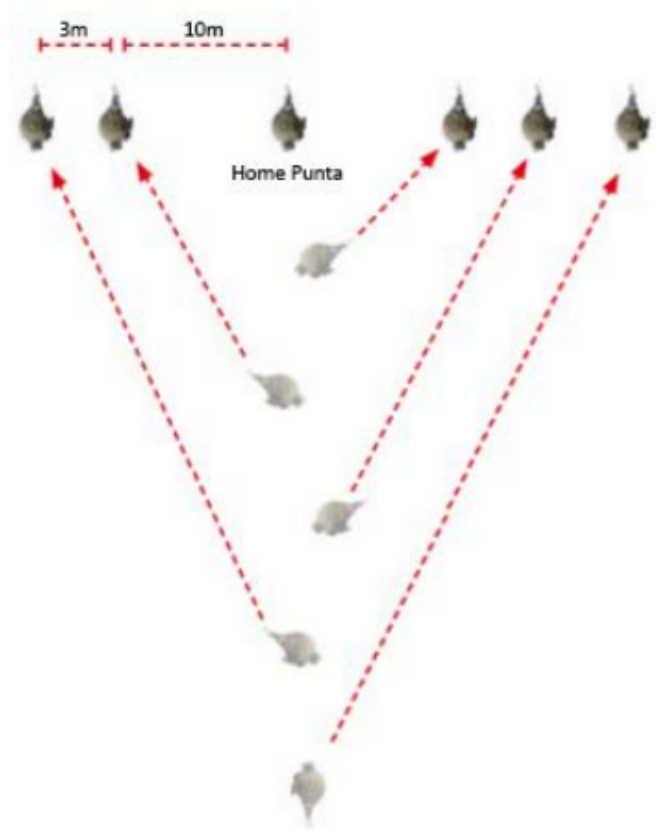
1.2 Formacions

Al desplaçar-se els equips adopten formacions (ordres de marxa concrets) que els permeten agilitzar el moviment i fer un ús efectiu del foc. Un equip de reconeixement a llarga distància empra **dues formacions** bàsiques: la fila i la línia.

La Fila. És la formació de moviment a peu per excel·lència. Permet moure's ràpid, tot minimitzant el rastre i l'empremta de l'equip.

Línia (de tiradors). Quan s'espera combat imminent cap a una direcció concreta s'empra la línia de tiradors doncs permet maximitzar el foc en aquella direcció.

Ordre de Marxa

1. Home Punta
2. Líder
3. JTAC
4. Ràdio-operador
5. Sanitari
6. Mula

La posició que hom ocupa dins de la formació s'anomena **numeral** i permet donar instruccions i fer recomptes amb agilitat.

Accions en formació

Al formar part d'una formació tothom ha de:

- Mantenir distàncies entre homes. 3-10 metres en terreny obert.
- Recordar en quina direcció s'ha d'observar.
- Parells dreta, imparells esquerra.
- Anticipar i reconèixer els perills.
- Transmetre senyals de veu i de mà.
- Posar-se a cobert genoll a terra quan la formació para o quan els altres ho fan.

1.3 Foc i Maniobra

Degut a l'alt volum de foc i precisió de les armes d'avui en dia, és molt perillós avançar en espai oberts en escenaris de guerra moderna.

Per solucionar aquest problema es fa servir el principi tàctic de **foc i maniobra**.

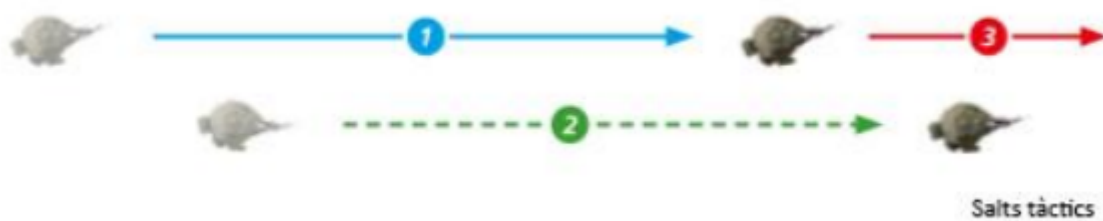
El principi consisteix en que mentre part de l'equip es situa en una posició estàtica fent foc de supressió. La resta de l'equip aprofitarà que l'enemic està suprimit per avançar pels flancs.

Salts tàctics

El salt tàctic (en anglès "bounding overwatch") és la maniobra militar més bàsica. Es basa en el principi de foc i maniobra. Pot ser emprada de forma ofensiva per **assaltar una posició** o de forma defensiva per **trencar contacte**. Permet simular una potència de foc superior a l'existent, dificultant la punteria enemiga.

Un element de la unitat (equip, binomi o trinomi) prendrà una posició estàtica de **vigilància** cridant "EN POSICIÓ", mentre un element de moviment es mourà fins a una posició de cobertura cridant "SALTANT". Aquests dos elements es van intercanviant els rols fins arribar a la destinació.

En cas de tenir l'enemic en visual, l'element de vigilància farà foc de supressió sobre ell. Els salts seran més curts, aproximadament **5-10 metres**. Es procurarà anar de protecció en protecció. Si no hi ha cap cobertura disponible, s'adoptarà una posició estirada.

1. Reconeixement

1.4 Navegació terrestre

La navegació terrestre és la disciplina que ensenya com desplaçar-se per una ruta en terreny desconegut, ja sigui a peu o en vehicle.

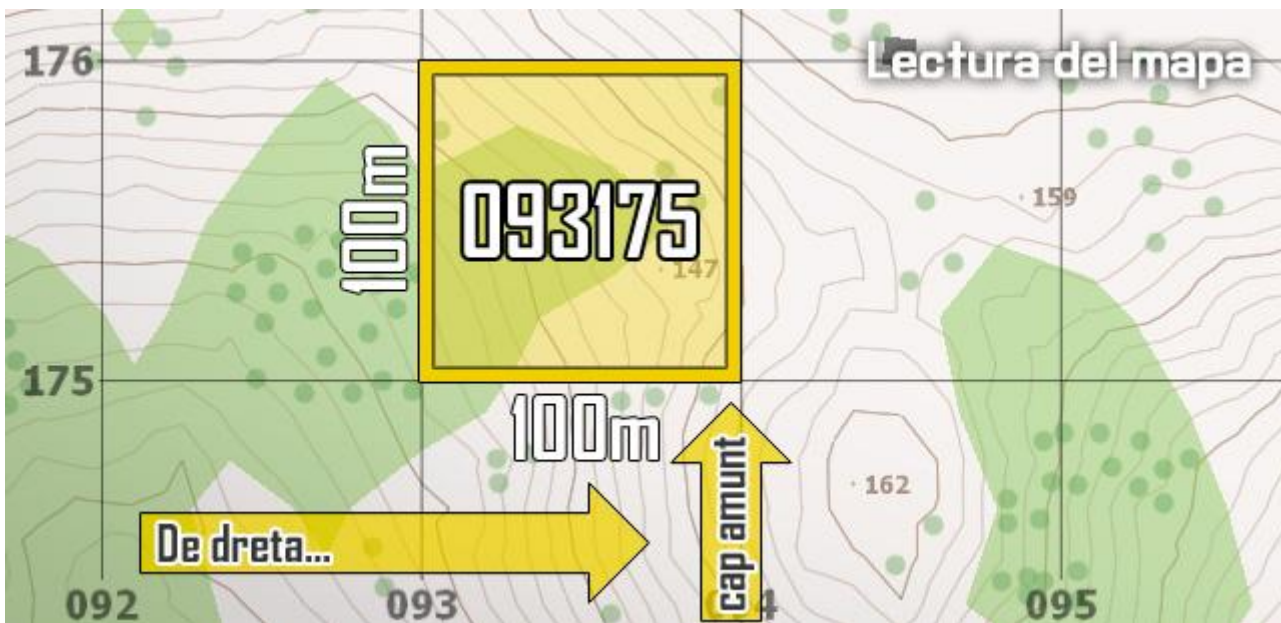
Habitualment es fa ús de mapa i brúixola.

Lectura de mapes

Un mapa és la representació gràfica d'una part de la Terra sobre una superfície plana i d'acord a una escala.

Tot mapa militar incorporà graelles d'una determinada mida. Els mapes de l'Arma 3 tenen requadres petits de 100 m² i requadres grans de 1 km². Només cal sumar i restar quadres per estimar distàncies.

Lectura de coordenades. Les coordenades d'un mapa es llegeixen emprant el sistema de coordenades cartesianes. Es fan servir dos eixos respecte un pla. Primer en l'eix de les abscisses (eix x, **d'esquerra a dreta**) i després l'eix de ordenades (eix y, **de baix cap amunt**).

Lectura de coordenades amb **alt grau d'exactitud**. Quan calgui un grau d'exactitud superior als requadres del mapa, es pot dividir un requadre de 100 m² en 9 parts (3 x 3 quadrades). S'identificaran de la mateixa manera que el teclat numèric d'un telèfon o un teclat d'ordinador, la línia de sota "1, 2 i 3", la del mig "4, 5 i 6" i la de dalt "7, 8 i 9".

Al llegir un mapa és important distingir els accidents naturals (muntanyes, rius, tàlvegs, boscs, etc.) i els punts d'interès (edificis,

monuments, etc.). Els accidents naturals solen ser originats per canvis d'alçada representats per punts de cota i línies d'elevació

Determinar alçades. Els punts de cota marquen posicions altes o baixes amb una alçada exacte respecte el nivell del mar. Les línies d'elevació o de contorn representen els canvis d'elevació en intervals de 5 metres (les negres) i 25 metres (les vermelles). Com més juntes siguin les línies d'elevació més pronunciat serà l'angle d'inclinació, com més separades més pla serà.

Posicionament horari

El posicionament horari és **relatiu** a la persona o vehicle. Es fan servir les hores del rellotge. Al davant correspon a les 12, a la dreta a les 3, a darrera a les 6 i a l'esquerra a les 9. És útil per indicar ràpidament direccions. Però al ser relatiu, té un alt marge d'error.

Mesurar azimut

L'azimut es mesura des del punt cardinal nord, que és marcat amb l'agulla de la brúixola. El posicionament magnètic és **absolut**. Es fan servir graus sexagimals. El nord magnètic correspon a 0° o 360° , l'est a 90° , el sud a 180° i l'oest a 270° .

Nota. Al indicar Est o Oest, per evitar confusió degut a la similitud, emprarem les paraules ECHO per Est i WHISKEY per Oest.

És un sistema ideal per indicar direccions amb exactitud però requereix més temps que l'horari.

2. Armament

2. Armament

2.1 Principis d'armament

Tot militar ha de ser capaç de dur a terme tres activitats simultàniament en combat: **comunicar, moure's i disparar**.

Per fer un foc eficaç en combat, cal aprendre'n primer al camp de tir.

A diferència del que es veu a les pel·lícules d'acció, la munició és limitada i, quan es dispara, només els encerts compten. Fer molt de soroll, foc i els rebots sol ser inútil.

Ús segur d'armes

Està prohibit prendre armes, municions i explosius sense **permís**.

Si un líder t'ordena prendre armament o munició amb la que no estàs **familiaritzat**, l'has d'informar al instant, abans de fer-la servir.

Protecció d'oïda

El trauma auditiu és la causa més comuna d'invalidesa en els veterans militars.

Al emprar armes de foc cal portar **sempre** protecció auditiva.

Supressors

Els supressors (mal anomenats silenciadors) són uns accessoris que s'acoblen a la boca del canó de les armes de foc. La seva funció principal és **reduir el flaix** dels trets (la fognada que surt al disparar) per tal de dificultar a l'adversari la localització del tirador. També permeten reduir el volum dels trets, però no els silencien.

Fusell d'assalt

El fusell d'assalt és l'arma més emprada per els equips de reconeixement de llarga distància.

És un arma molt versàtil que permet efectuar foc precís sense gaire esforç i també emprar ràfegues de foc continu per assaltar posicions properes.

Modes de foc

Els fusells d'assalt disposen de modes de foc per controlar la quantitat de bales que disparen.

Els principals modes son:

Tir a tir, una bala per cada pressió del gallet. Serveix per fer foc precís. És el mode més habitual.

Automàtic, va disparant bales mentre es manté la pressió. Es reservarà per netejar habitacions, trinxeres i obstacles propers.

Fiador, bloca l'arma per tal d'impedir fer foc per molta pressió que es faci al gallet. Serveix per evitar trets accidentals. Cal emprar-lo sempre que no es tingui intenció de fer foc.

Recarrega tàctica

Sempre que sigui possible cal posar-se a cobert per recarregar. A més, en combat es procurarà recarregar quan quedi mig carregador. D'aquesta manera s'evitarà tenir carregadors amb pocs cartutxos (en cas que fossin necessaris quan no quedin més carregadors plens).

2. Armament

2.2 Granades

La granada de mà és un arma dissenyada per el combat a curta distància (C.Q.B). Sol tenir forma esfèrica o cilíndrica per facilitar el seu llançament de manera similar a una bola de beisbol.

Llançament de granades

Al llançar una granada s'haurà de cridar la seva tipologia en veu alta tres vegades (frag, fum, ofensiva, flash).

Granada defensiva (fragmentació)

Una granada de fragmentació està dissenyada per ser emprada contra objectius que no poden ser neutralitzats amb foc directe (per exemple enemics darrera d'un obstacle).

Té un cos dur que es fragmenta quan impacta. Aquests fragments actuen com a bales, perforant cossos i ferint greument. Té un temporitzador de 2.5 segons. És efectiva a un rang de 15 metres des del punt d'impacte. Fragments aleatoris poden causar danys importants a distàncies majors.

Granada ofensiva (concussió)

Una granada de concussió està dissenyada per ser emprada de forma segura sense cobertura protectora. El dany el produeix per la concussió pròpia de la granada, no conté fragmentació

integral. Solen explotar a l'impacte i tenen un radi de mort de pocs metres.

Granada atordidora (flashbang)

Una granada flashbang és un arma no-letal que té com a objectiu atordir l'enemic privant-lo de la vista i el so. Com el seu nom indica fa un flaix de llum potent i un "bang" eixordador.

Granada de fum (blanc)

Les granades de fum blanc son emprades per crear pantalles de fum per prevenir l'observació enemiga.

Granada de fum (senyals)

Les granades de fum de colors son emprades per fer senyals i donar ordres.

2.3 Llançadores i explosius

Llançadora anti-tanc lleugera

La llançadora anti-tanc lleugera es emprada per neutralitzar vehicles de combat d'infanteria (IFV) i transports de personal blindats (APC).

Funciona com a canó sense retrocés llançant un coet amb carrega explosiva. Al no tenir retrocés, el foc i residus de la combustió són expulsats per la part posterior, creant una perillosa flamarada.

Ús de llançadores AT

Les llançadores es solen emprar en binomis. L'individu amb l'arma s'ha de col·locar apuntant cap a l'objectiu enemic. El seu company es col·locarà observant la part posterior per assegurar-se que no hi ha cap obstacle o persona que pugui dificultar el llançament.

L'individu amb l'arma informarà als seus companys de la intenció de disparar la llançadora i preguntarà: **“Sis lliures?”** Si la part posterior està neta, el binomi respondrà **“Sis lliures!”**

Explosius remots

Les carregues explosives són emprades per realitzar demolicions d'obstacles i estructures

Els explosius remots poden ser activats amb temporitzador, cable detonador o activador remot sense fils.

Abans de col·locar explosius s'ha **d'informar a tots els aliats** de la zona de els intencions. Al col·locar-los, es tornarà a avisar de la col·locació. Al detonar-los es farà un avís al minut i finalment a 10 segons s'avisarà per ràdio **“DETONACIÓ DETONACIÓ DETONACIÓ”**.

3. Altres nocions bàsiques

3. Altres nocions bàsiques

3.1 Comunicació per ràdio

La ràdio és un mitjà de comunicació **half-duplex**, això vol dir que es pot transmetre comunicacions en ambdós sentits (**dúplex**), però només es pot fer en un sentit a la vegada.

Els **PROWORDS** son mots estàndard emprats per organitzar la comunicació.

Establiment de trucada

Per establir una comunicació s'emprarà la fórmula següent:

- [Receptor], **AQUÍ**, [Emissor], **CANVI**.

Cada missatge acabarà amb un proword final. Els dos prowords finals son **CANVI** i **FI**.

S'emprarà **CANVI** quan s'espera una resposta.

S'emprarà **FI** quan no s'espera resposta i per tant es doni la trucada per concloua.

Test de ràdio

Quan s'estableixin nous canals de ràdio o quan es vulgui comprovar l'eficàcia de la senyal s'ordenarà fer un test de ràdio.

Es respondrà al test indicant primer el **volum** (alt o baix) i el **grau de claredat** (clar, soroll, intel·ligible).

Ex. "ALT i CLAR. FI."

3.2 Primers Auxilis

El coneixement de primers auxilis permet assistir qualsevol persona - incloent un mateix- que hagi patit ferides per tal de preservar-li la vida i promoure la seva recuperació.

Tractament de ferides

Al trobar-se en una situació amb un o més ferits es seguirà aquest procediment:

1. **Comunicar.** Informar als companys i superiors.
2. **Assegurar.** Assegurar zona. Si escau, moure el ferit. Si cal emprant fum.
3. **Diagnosticar.** Mirar si el company respon i si té constants vitals. Localitzar ferides.
4. **Col·locar torniquets.** Es posaran torniquets a les extremitats.
5. **Tractar.** Emprant benes de dalt a baix, prioritzant primer el cap, després el tors i finalment les extremitats.
6. **Informar.** Explicar al metge la situació del ferit, els torniquets que s'han posat i altres detalls rellevants.

Hidratació i alimentació

Beure i menjar periodicament son factors claus per sobreviure i operar eficaçment.

